

Medlemmer af Folketinget Pernille Blach Hansen (S) og Morten Helveg Petersen (RV) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til økonomiministeren og finansministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om udfordringerne for dansk økonomi og beskæftigelse frem mod år 2010 og om mulighederne for at møde disse udfordringer?«
(Forespørgsel nr. F 52).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i dag har statsministeren udpeget fødevareministeren og IT- og forskningsministeren.

I dette øjeblik er der til fødevareministeren anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Jens Kirk
2. Kristian Thulesen Dahl
3. Keld Albrechtsen
4. Kristen Touborg

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til fødevareministeren? (Ophold). Det er ikke tilfældet. De nævnte hovedspørgere vil få ordet i nævnte rækkefølge.

I dette øjeblik er der til IT- og forskningsministeren anmeldt fru Hanne Severinsen.

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til IT- og forskningsministeren? (Ophold). Hr. Kristian Jensen.

Spm. nr. US 54

Jens Kirk (V):

Det er en kendt sag, at der er en stor sagspukkel i FødevareErhverv under ministerens ressort. Det er også en kendt sag, at sagspuklen vokser, det er også en kendt sag, at mange af sagerne efterhånden er op til 5 eller 6 år gamle, og det får undertegnede til at spørge ministeren: Hvornår kan vi i grunden forvente, at det rod ophører i

direktoratet, så de berørte firmaer får udbetalt deres berettigede restitutionskroner til tiden?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi havde et udmærket samråd i Fødevareudvalget, hvor vi diskuterede situationen. Jeg skal gerne her i Folketingssalen gentage, at jeg bestemt ikke synes, det er nogen tilfredsstillende situation, der er i FødevareErhverv, og da jeg blev bekendt med situationen i sommeren 2000, gik vi i gang med at lægge en plan for at få afviklet den sagspukkel, der har været talt om.

Der skete jo et skift på direktørposten, så den nuværende chef kun har siddet der siden april måned 2000, og vi lagde en plan, hvis første mål skulle nås i september. Det opfyldte vi. Det næste mål for at få nedbragt sagspuklen skal være nået ved udgangen af april, og efter det, jeg har hørt, kan direktoratet leve op til de mål, der er stillet op. Vi skulle gerne have bragt hele sagspuklen ud af verden ved udgangen af dette år, og foreløbig ser det ud til, at planen holder, og jeg skal i hvert fald gøre mit til, at den også gør det.

Jens Kirk (V):

Det lyder jo opløftende, når ministeren udtaler sig sådan, men den vise har vi jo hørt før. Vi hører den næsten i én uendelighed.

Når ministeren nu erkendte problemet allerede om sommeren, hvorfor bestilte ministeren så først i efteråret et konsulentfirma til at lave en rapport over, hvad der er årsagen til, at der opstår alle disse pukler i FødevareErhverv? Og da vi så fik den rapport, var den hemmeligstempelt, og hvorfor er den det?

Når vi nu spørger efter den og gerne vil have den udleveret, må vi rykke direktoratet fem-syv gange for at få den, og når vi endelig får den, er det en ukomplet rapport, vi får. Hvad er årsagen til, at vi ikke kan få hele rapporten i første omgang, men må nøjes med nogle af tingene? Rapporten siger jo klart og tydeligt, at man nok ikke kan leve op til det løfte, ministeren nu giver her i Folketingets spørgetid i dag.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Nej, denne sang er ikke hørt før fra min side. Jeg har svaret her i salen i dag i nøjagtig overensstemmelse med det svar, jeg har givet Folketingets Fødevareudvalg.

Jeg har ikke bestilt nogen redegørelse fra et konsulentfirma. Det har den ansvarlige direktør,

og det blander jeg mig selvsagt ikke i. Jeg kan godt forstå, at han har haft brug for at få en sådan redegørelse for det arbejde, han skulle i gang med, og den rapport, som udvalget bad om, er oversendt.

Under samrådet havde vi lejlighed til, også med direktøren selv, at diskutere sagen, og direktøren understregede, at det var en fejltagelse, at der var et bilag, der ikke var med. Det var simpelt hen ikke kommet med i en af de trykte udgaver, og han havde ikke været opmærksom på, at det var et galt eksemplar, der blev oversendt til Fødevarerudvalget. Derfor blev det rigtige oversendt efterfølgende.

Jens Kirk (V):

Det er jo fint, at ministeren nu ligesom giver en af de ansatte ansvaret for det, den pågældende har frie tøjler til. Men i den sidste ende er det vel ministeren, der har ansvaret for, at tingene fungerer.

Da vi fik den rapport oversendt, viste det sig altså, at der er rettet i rapport nr. 2. Af bilag 593, vi fik oversendt dagen efter samrådet, blev der jo kun fremsendt to af fem sider. Der manglede fortsat tre sider, som vi først fik den 1. marts, altså en uge efter samrådet. Ministeren har skrevet under på, at vi har fået hele rapporten dagen efter samrådet, men alligevel måtte vi selv rykke for resten af rapporten, for at vi også kunne få de sidste sider.

Noget andet er, at ministeren mener, der kommer orden i sagerne, og at det glider. Men er vi kommet så langt, som ministeren udtaler på DS' årsmøde, at man nu kan få, hvis man kan dokumentere, men kan man ikke dokumentere, så kan man ikke få? Vil det sige, at ministeren mener, at der ikke har været dokumentation for de ansøgninger, man har sendt ind for 4 eller 5 eller 6 år siden, og at man skal finde dem nu? Og mener ministeren ikke, at det vil være komplet umuligt?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke bruge mere tid på rapporten, for de anmodninger, der er kommet fra Fødevarerudvalget, er blevet imødekommet.

Hvad angår spørgsmålet om Direktoratets evne til at klare opgaven, mener jeg, det indtil videre har fulgt den plan, det har lagt frem for at få rettet op på administrationen. Det er klart, at det også hjælper, at der heldigvis var et flertal i Folketinget – godt nok uden partiet Venstre – der var med til at træffe en beslutning om, at der

nu blev pålagt et gebyr, så Direktoratet ikke blev helt dænet til med anmodninger om ganske små udbetalinger.

Jeg kan også helt bekræfte, at det er den tale, jeg holdt ved DS' årsmøde, vi handler efter, og det betyder, at der vil blive klart færre diskussioner om sagerne og i højere grad givet afslag, når der mangler dokumentation.

Jens Kirk (V):

Med hensyn til gebyrer: Ministeren glemmer vist, at der var et andet forslag, som kunne have givet akkurat samme virkning, nemlig at man kunne puljeinddele ansøgningerne.

Vi er det eneste land, hvor man betaler for sine egne ansøgninger på dette område; men det er jo ikke det eneste. Vi er også blevet klar over, at ministeren nu nidkært vil gå efter de mindste fejl i hver eneste ansøgning, men hvornår tror ministeren, at de gamle sager er afgjort? Vi ved jo, at der kommer en EU-revision på området, og vil ministeren gå så langt som til at sige: Der er nogle sager, vi ligesom er nødt til at slå en streg over. Vi har ansvaret i ministeriet for, at de bliver færdiggjort, og så må vi tage slagsmålet med EU-revisionen om, hvorvidt de kan godkendes eller ikke? Hvornår når vi dertil?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er rigtigt, at der var et forslag om en bagatelgrænse, som man har i Sverige. Men det blev klart demonstreret under behandlingen af lovforslaget, at en sådan bagatelgrænse overhovedet ikke har nedbragt antallet af sager i Sverige, så derfor eksisterede der ikke andre løsninger end en gebyrordning, hvis man ville have nedbragt antallet af sager.

Det er klart, at jeg ikke bare kan slå en streg over gamle sager. Det er det samme som at sige, at vi mister tilskuddet fra EU, og det er også det samme som at sige, at så bliver det skatteyderne, der skal betale for disse restitutioner. Derfor er opgaven selvfølgelig at få rettet op på det rod, der har været, og jeg må sige, at indtil videre har jeg tillid til, at direktoratet følger den plan, der er blevet lagt.

Christian Mejdahl (V):

Ønskesituationen er jo, at de sager, som kommer ind, de ansøgninger, som kommer ind, ekspederes i den takt, de kommer. Men det er så ikke sket, og nu er der jo en pukkel så stor, som ministeren også har erkendt.

Jeg vil godt spørge ministeren: Finder ministeren det ikke rimeligt, at borgerne får økonomisk kompensation i form af renter i tilfælde af, at det offentlige ikke overholder almindelig god forvaltningspraksis i relation til tidsfrister? Hvordan er ministerens holdning til det?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Også det spørgsmål havde vi jo lejlighed til at drøfte i forbindelse med lovforslaget om gebyrerne.

Det blev klart, at der ikke findes en sådan regel vedrørende offentlige betalinger, og derfor kom det frem under behandlingen af lovforslaget, at spørgsmålet skulle drøftes med Justitsministeriet, og at vi skulle prøve at finde ud af, om vi kunne komme videre med sagen. Den drøftelse er selvsagt i gang.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil gerne have lov til alene at koncentrere mig om de sager, der ligger før den 1. marts 1999.

I samrådet med Fødevareudvalget redegjorde ministeren for, at der før det tidspunkt lå ca. 11.000 sager, og vi fik et tilsagn om, at der i løbet af 14 dage ville være afviklet 8.000 af de 11.000 sager. Jeg vil godt bede ministeren om at bekræfte, at de sager nu er bragt ud af verden.

Der resterer altså 3.000 sager, som skal kontrolleres inden den 1. maj, og kan ministeren bekræfte, at der i alle disse 3.000 tilfælde på et tidligt tidspunkt – altså i tidsrummet 0-4 måneder efter ansøgningens indsendelse – har været taget kontakt til samtlige disse virksomheder for at påpege, at det materiale, der var indsendt som dokumentation, ikke var i orden, fordi der ellers ville blive et problem efterfølgende? Det var første spørgsmål.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan bekræfte, som jeg allerede har sagt til hr. Jens Kirk, at direktoratet har understreget, at man følger planen, så sagerne vil være klar ved udgangen af april.

Jeg har ikke før spørgetiden her i dag tjekket med direktoratet, om man har nået de 8.000, som blev nævnt i samrådet. Men jeg kan bekræfte det, fru Mariann Fischer Boel siger. Det var dét, direktoratet sagde i samrådet, så derfor må jeg gå ud fra, at det er sket. Men jeg har ikke haft nogen mulighed for at tjekke det før spørgetiden her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi går videre til hr. Kristian Thulesen Dahl. Der er kun ét skud i bøssen.

Spm. nr. US 55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mund- og klovsygen hærger jo desværre i Europa og specielt i England, men der er en stor risiko for, at sygdommen spredes. Foreløbig har vi i den her omgang gudskelov ikke noget konstateret tilfælde i Danmark.

Det, jeg gerne vil bede ministeren om at gøre her i dag i spørgetimen, er at give en status over de bestræbelser, man tager for at undgå, at smitten breder sig til Danmark. Her tænker jeg naturligvis specielt på den kontrol, man udøver ved grænsen – henholdsvis den kontrol, der udøves ved den dansk-tyske grænse, og den kontrol, der udøves ved den dansk-svenske grænse. Det er punkt 1.

Punkt 2 er spørgsmålet om, hvordan kontrollen ændres som følge af Danmarks indtrædelse i det praktiske Schengensamarbejde den 25. marts i år.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Tak for spørgsmålet. Jeg deler helt hr. Thulesen Dahls bekymring over den udvikling, der er i mund- og klovsygen. Desværre har vi jo så sent som her i dag fået meddelelse om, at der også er et tilfælde i Frankrig. Og det betyder altså, at den ulyksalige udvikling, der har været i Storbritannien, desværre også har bredt sig til fastlandet.

Det vil sige, at der er grund til den allerstørste agtpågivenhed. Og ved den allerførste mistanke, vi havde her i Danmark, samledes vi derfor i Fødevareministeriet og gjorde op, om de planer, vi har omkring de enkelte bedrifter, nu også var i orden, om de fungerede, om fødevareregionerne var helt opmærksomme på det, og at vi foretog, hvad vi overhovedet skulle i forhold til hele slagteriprocessen.

Vi har sat et meget stort overvågningsapparat i gang. Jeg har netop så sent som i går siddet og arbejdet med den samlede plan og også bedt om, at den blev oversendt til Folketingets Fødevareudvalg, fordi det selvfølgelig spiller en rolle også for Tingets medlemmer. Jeg skal gerne sikre mig, at også hr. Thulesen Dahl får rapporten,

hvor man i detaljer kan se de ting, vi foretager os.

Vi prøver simpelt hen at være maksimalt forsigtige i forhold til det, der foregår. Det kan godt give nogle ulemper for den enkelte virksomhed, der bliver ramt af en mistanke, og det er også givet, at det giver nogle ulemper i forhold til slagterierne, men det er der ikke noget at gøre ved i den her situation.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke for besvarelsen af den første del af spørgsmålet, som handlede om en status over, hvilke bestræbelser der sættes i værk for at undgå, at smitten også kommer til Danmark, eller at man i hvert fald får den lokaliseret, hvis den er i Danmark, og får noget gjort ved det i en fart.

Den anden del af mit spørgsmål handlede mere specifikt om grænseproblematikken, hvor jeg har noteret, at der er en forskellig praksis i forhold til at undgå at få smitte ind i Danmark, når man ser på kontrollen ved den dansk-tyske grænse, og når man ser på kontrollen ved den dansk-svenske grænse. Kan ministeren bekræfte, at der er forskellig praksis, og mener ministeren, at det er betryggende, at der er forskellig praksis?

Dernæst: Hvilke ændringer sker der i forhold til det meget grundige check, der sker af indrejssende ved f.eks. den dansk-tyske grænse, hvor man er helt nede at konfiskere madpakker og kødpølse, der er købt syd for grænsen, med Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde den 25. marts?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har prøvet her, mens spørgsmålet blev stillet, om jeg i mit materiale, som jo er meget omfattende, fordi det er mange foranstaltninger, vi har sat i gang, kunne finde noget specifikt om grænseproblematikken.

Det er ikke lykkedes mig, og derfor er jeg faktisk ikke i stand til at svare ordentligt på spørgsmålet. Jeg vil gerne have lejlighed til at tjekke det op, sådan at der ikke er nogen misforståelse i forhold til det, der foregår ved grænsen. Hvis der er forskelle i behandlingen ved grænsen til Sverige og ved grænsen til Tyskland, så er det selvfølgelig nødvendigt, at vi får kigget på det.

Mit udgangspunkt er her, at vi bør udøve den største forsigtighed, og det vil altså sige, at der noget, der skal ses på her, skal jeg på givne foranledning sørge for, at det sker.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at ministeren her giver tilsagn om at få det her kulegravet, og at ministeren, i fald der ikke udøves den absolut største forsigtighed på begge grænsesituationer, vil tage vare på, at der sker noget, og naturligvis også – håber jeg – give Folketinget information om, hvad der så sker.

Det virker bare underligt, og det er jo også det, vi diskuterer rundt i landet for tiden, at vi den ene dag efter den anden kan se i medierne, at kontrollen ved f.eks. den dansk-tyske grænse er meget, meget omhyggelig, hvor de veterinære myndigheder med politiets bistand er helt nede og kontrollere eksportchaufførernes madpakker, når de er på vej hjem, når man samtidig diskuterer afskaffelsen af grænsekontrollen den 25. marts.

Og når vi skal give borgerne et ordentligt svar på, hvad der sker i forhold til den veterinære situation efter den 25. marts, så er det altså nødvendigt for os at få en ordentlig besked fra ministeren: Hvad bliver på det her område forandret som følge af Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde den 25. marts?

Der er jo ikke noget, der umiddelbart tyder på, at smitterisikoen er væk fra den 25. marts, og derfor kunne det måske være nødvendigt, at man diskuterede i regeringen, om man stadig væk skal ophæve grænsekontrollen fra den 25. marts.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil godt præcisere, at der ikke vil være nogen som helst ændring af den kontrol, der skal udøves i forbindelse med forsigtighed i forhold til mund- og klovsyge, efter at Schengen træder i kraft. Det er simpelt hen nogle regler omkring husdyrsygdomme, som skal iagttages land for land.

Det er klart, at der kan være forskel på Sverige og Tyskland, fordi vi simpelt hen er bange for den smittemulighed, der kommer fra fastlandet. Det er dér, landet er landfast, og det vil sige, at dér har vi brug for at have en meget, meget omhyggelig og nøje kontrol, og derfor er det klart også det, vi koncentrerer os om.

Men der vil ikke være nogen ændring i forhold til Schengenaftalen af den kontrol, der skal finde sted i forbindelse med mund- og klovsyge. Og jeg kan se i de papirer, jeg har med, at vi har holdt møde med politiet om kontakten med klovbærende dyr, og vi har gjort det samme med

rigspolitiet, sådan at der ikke er nogen tvivl om, hvad det er, vi her taler om.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu bliver jeg jo forvirret. Det, man i praksis gør i dag, er, at når der kommer en bilist eller en lastvognschauffør kørende op imod Danmark og kommer til grænsekontrollen, så er det, sådan som det er i dag, politiet, der er den myndighed, der har kompetence til at stoppe køretøjet, fordi man så også checker papirerne på køretøjet og personerne. Samtidig siger politiet så, at det lige skal tjekkes af de veterinære myndigheder, hvad man fører med ind, for at undgå risikoen for smittespredning af bl.a. mund- og klovsyge; det er ganske fornuftigt.

Så siger ministeren nu, at der ikke vil være nogen ændring i det efter den 25. marts. Det vil sige, at man indtræder i den praktiske del af Schengensamarbejdet, som går ud på, at man ikke må kontrollere pas, men resten, altså det, at politiet og veterinærmyndighederne er på nøjagtig de samme steder, som de er i dag, hvor myndighederne jo føler, det er nødvendigt, at de foretager den her kontrol af de enkelte, der kommer over med madvarer, fortsætter uændret.

Sådan lidt firkantet kan man sige, at man ikke tjekker gangsterens pas, om han har lovligt ophold i Danmark, men man tjekker, at eksportchaufføren ikke kommer hjem med en madpakke. Er det korrekt forstået?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Vi taler her om en enorm smittefarlig husdyrsygdom, som alle lande i Europa er enige om, at det gælder om at beskytte sig maksimalt imod. Og det kræver selvfølgelig, at der er en kontrol. Der er en kontrol knyttet til de enkelte virksomheder, til gårdene, hvis vi har en mistanke, der er kontrol knyttet til slagterierne, til transport osv., og det er der selvfølgelig også til grænsen.

Når sådan en situation opstår, er der tale om en særlig situation, hvor man selvfølgelig etablerer det beredskab, der er nødvendigt, og det er, hvad enten der er en Schengenafale eller ikke er en Schengenafale. Det her drejer sig simpelt hen om at begrænse smittefaren, og det ville jeg tro enhver regering ville sørge for skete.

Christian Mejdahl (V):

Jeg vil gerne tro ministeren, når ministeren siger, at der er strammet op, hvor det er muligt, inden for de officielle, registrerede og autoriserede systemer.

Der findes imidlertid en række aktive mennesker, der agerer i markedet med handel og transport osv., som falder uden for de autoriserede systemer. Hvad gør ministeren for at sikre, at der ikke er brodne kar, og at ikke er nogle, der springer over gærdet, hvor det er lavest?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, det er jo et af den slags spørgsmål, som enhver minister ikke rigtig ved, hvad ministeren skal stille op med, for det er klart, at der desværre i sådan nogle situationer er brodne kar.

Det, vi må gøre, er at mobilisere de kontrolmyndigheder, vi har, og derfor har vi altså allieret os med politiet i forhold til at informere om de her ting. Fødevareregionerne er på fuld plads i forhold til at holde øje med de her ting. Vi holder møder med brancherne om det, for at de også er forberedt og også kan gå ind og sikre, at der ikke er brodne kar.

Vi gør selvfølgelig, hvad vi kan, og jeg håber, at vi opdager det, hvis der er brodne kar.

Jens Kirk (V):

Jeg ved ikke, om ministeren vil kalde det her 10-kroners-spørgsmålet, men hvornår forventer ministeren, at mund- og klovsygen kulminerer i England? De meldinger, vi har her, er, at den er under kontrol, er det også ministerens opfattelse?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, jeg har såmænd ikke så mange andre oplysninger end dem, spørgeren selv kan have. Jeg noterede mig, at den engelske landbrugsminister i medierne i søndags gik ud og sagde, at mund- og klovsygen var under kontrol, og at det i hvert fald mandag morgen blev klart, at der var over 20 nye tilfælde.

Det vil sige, at jeg vil være meget forsigtig med overhovedet at konkludere noget om, hvorvidt det har toppet. Og det er klart, at jeg er også dybt bekymret over, at der nu er fundet et tilfælde i Frankrig.

Erling Christensen (S):

Det er en alvorlig sag med mund- og klovsygen. Hr. Christian Mejdahl var inde på det personlige ansvar, man har ude på bedrifterne, og at man selvfølgelig også har en egenkontrol af de personer, der kommer der.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge ministeren, og spørgsmålet har også været rejst, om, hvordan man håndterer sagen blandt de menne-

sker, som kommer fra statskontrollen, og som går fra ejendom til ejendom, altså de myndigheder, der tager fra den ene ejendom til den anden, hvordan man sikrer, at der ikke kan rettes nogen mistanke om fejltrin på grund af, at kontrolmyndigheder kommer ind på ejendommen.

Jeg håber, at ministeren vil tage det med i ministeriets overvejelser, således at man sikrer sig, at det i hvert fald ikke er på grund af de kontrolmyndigheder, der kommer rundt, at der sker noget.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, vi har simpelt hen indskærpet alle de statslige kontrolmyndigheder, vi har, at hvis det ikke er strengt nødvendigt, må man udskyde kontrollen.

Det giver selvfølgelig nogle problemer, fordi det betyder, at nogle af direktaterne ophober nogle af de kontrolbesøg, som de egentlig skulle foretage, og det kan give dem nogle problemer i løbet af et år og også i forhold til EU's krav om kontrol. Men min vurdering er, at det vil der være forståelse for, for der må være andre lande, som har nøjagtig de samme problemer som Danmark.

Vi har altså indskrænket kontrolbesøg så meget som overhovedet muligt.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og det bliver den sidste medspørger i denne runde.

Peter Skaarup (DF):

Nu ser vi så en ekstraordinær situation, hvor ministeren siger, at vi ved grænsen både til Tyskland og vel også til Sverige har en ekstraordinær kontrol for at sikre, at vi ikke får mund- og klovsyge, som er meget smittefarlig, ind i landet.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvis vi ser bort fra den ekstraordinære situation og går over i den ordinære, hvor der ikke er en udpræget smittefare fra dag til dag, mener ministeren så, at det er en god idé, at vi har Schengen, hvor vi fjerner kontrol ved grænsen, eller er det en dårlig idé, at vi har Schengen, hvor kontrol bliver fjernet ved grænsen?

Det er et meget relevant spørgsmål, for der er mange andre ordinære situationer, hvor tolderne i dag kontrollerer de ting, som kommer over grænsen. Det kan være transport af dyr, det kan være andre situationer, hvor der kan komme smitte ind i landet i den ordinære situation.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, hr. formand, jeg må i virkeligheden sige, at dette spørgsmål skal stilles til en anden minister end mig. Der er jo taget stilling til Schengenaf-talen her i Folketinget, og det, der sker nu, er jo alene, at den træder i kraft, så der er jo ikke tale om nogen som helst form for ny stillingtagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Næste hovedspørger er hr. Keld Albrechtsen.

Spm. nr. US 56

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren kritiserede jo – efter min mening fuldstændig med rette – i hvert fald nogle af de beslutninger, som blev truffet af Europa-Kommissionen i de såkaldte forvaltningskomiteer i forbindelse med kogalskaben.

Jeg vil gerne spørge ministeren, for nu ligger der jo på mandag nye forslag til fødevareministeren og Landbrugsrådet om at overdrage magt til disse komiteer, at flytte lovgivningsmagt væk fra Ministerrådet og over i embedsmandskomiteerne, om ikke tiden er inde til simpelt hen at gøre op med det system, hvor en lovgivningsmagt – og på mandag har jeg forstået det drejer sig om beføjelser med hensyn til fødevarerhygiejne, fødevarer sikkerhed og den slags ting – skal overlades til bureaukraterne i Bruxelles.

Der synes jeg, at ministerens kritik af den måde, kogalskaben blev håndteret på i EU, var fuldstændig korrekt, og derfor håber jeg, ministeren vil slå bremserne i og gå til modangreb på den bestandige overdragelse af lovgivende magt, som det jo faktisk er, til embedsmændene i Bruxelles.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg tror ikke, at der er nogen systemer, hverken det danske eller systemet i EU, der kan klare sig uden forskellige former for forvaltningskomiteer, der udmønter lovgivningen, og jeg ser ikke forvaltningskomiteerne som anderledes end det, vi i virkeligheden gør på national basis, når vi skal have udmøntet vores lovgivning i form af bekendtgørelse, cirkulære m.v., i det hele taget de regler, der skal gælde for administrationen. Det er der ingen, der kan klare sig uden, og det kan man selvfølgelig heller ikke i EU-systemet.

Det, jeg har kritiseret, og som jeg fortsat kritiserer, er, hvis en forvaltningskomité har den myndighed, at den kan pålægge en nationalstat en bestemt udgift. Det mener jeg klart ligger ud over den kompetence, der bør være i en forvaltningskomité, og det vil sige, at hvis vi kommer i en situation med en opkøbsordning, hvor der er en EU-finansiering plus en national medfinansiering, så mener jeg, det bør aftales og besluttes på politisk plan, og det vil sige i Rådet og ikke i en forvaltningskomité.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, og det er jeg også enig med ministeren i, når det gælder det økonomiske. Men når man så ser på de forslag, der skal til behandling på mandag i Ministerrådet, så er det jo altså forslag om politisk magt på så følsomme områder som fødevareresikkerhed, også med sporing af fødevarer og fødevaringredienser og sådan noget, det tolker jeg f.eks. også genspøjsning som, hvor afgørelser så lægges over til embedsmændene.

Ministeren kan da have ret i, at i alle administrative systemer må man på et eller andet tidspunkt overdrage detaljer til embedsmænd, men her taler vi om rent politiske beslutninger, og det synes jeg altså er forkert.

Økonomiministeren var i går med til at overdrage lovgivningsmagt om værdipapirmarkedet til embedsmænd. Helt ud i skoven var det, der skete i går, og der må da på et eller andet tidspunkt være en principiel diskussion af, hvor meget lovgivningsmagt der skal overdrages til embedsmændene.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke der er behov for, at ministeren vil forberede sådan en mere principiel stillingtagen inden landbrugsministermødet på mandag.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Vi har jo, som hr. Keld Albrechtsen ved, et udmærket fungerende system her i Folketinget, hvor vi først mødes i Fødevarerudvalget og diskuterer de her sager, og så mødes vi i Europaudvalget. Det vil sige, at vi har god mulighed for også at drøfte, hvad det er for nogle procedurer, der lægges op til i den enkelte sag, og der vil da givetvis være forskellige vurderinger af det. Det kan være, at hr. Albrechtsen på grund af sin modstand mod EU i det hele taget er imod, at man overhovedet anvender den slags komiteer. Det er jeg ikke selv, derfor har jeg tænkt mig at lade det være op til en konkret vurdering hver eneste gang, og jeg er sikker på, at vi får lejlig-

hed til at drøfte det både på onsdag og på fredag.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kom ministeren til at sige, at vi har et udmærket fungerende system i Folketinget på det her område. Der er jeg altså nødt til at bedrøve ministeren med, at det har vi altså desværre bare ikke, for de regler, som økonomiministeren var med til at vedtage i går, blev behandlet i fredags i Europaudvalget, og Europaudvalget godkendte overdragelse af magt til embedsmændene, uden at Europaudvalget vidste en brik om, hvad det var man besluttede – uden at det vidste en brik om, hvad det var man besluttede. Ja, det er jeg desværre nødt til at sige. Jeg kan ikke referere fra udvalgsrådet, hvad det var man ikke vidste, men man vidste ikke noget som helst om, hvad det var man godkendte, og det har så efterfølgende vist sig i går.

Derfor tager jeg det op nu, for de papirer, som ministeren har sendt over til mødet i Europaudvalget på fredag, nævner, at der skal ske den overdragelse, men heller ikke i de papirer er det beskrevet, om det f.eks. bliver sådan, at det bliver et mindretal i en forvaltningskomité, der kan beslutte hen over hovedet på et flertal osv.

Jeg tager det også op nu, for at vi ikke på fredag skal gentage den farce, vi oplevede sidste fredag i Folketingets Europaudvalg.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Nu giver spørgetiden jo ikke mulighed for, at de partier, der har truffet den beslutning i Europaudvalget, kan imødegå den beskyldning, som hr. Albrechtsen her kommer med i forhold til dem. Jeg er sikker på, at der har siddet de sædvanlige ansvarsfulde og vel vidende folketingsmedlemmer i Europaudvalget, der har haft udmærket styr på, hvad det var for en beslutning de traf. De har så været uenige med hr. Albrechtsen, men jeg mener, det er jo fair nok, det sker jo i politik, og så glæder jeg mig i øvrigt til den diskussion, vi skal have på fredag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 57

Kristen Touborg (SF):

Mit spørgsmål vedrører lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om

markedsordninger for landbrugsvarer m.v., det er altså lovforslag nr. L 47.

I forbindelse med behandlingen og afgivelse af betænkningen til lovforslag nr. L 47 er der stillet spørgsmål vedrørende rentegodtgørelse, og i den forbindelse svarer ministeren:

»Da spørgsmålet om rentekompensation ved forsinkede udbetalinger af støtte fra det offentlige bør løses generelt, vil jeg rette henvendelse til Justitsministeriet, som er ressortminister for renteloven, med henblik på at få igangsat en belysning af konsekvenser og modeller for indførelse af et gensidighedsprincip på rente- og gebyrområdet og i fornødent omfang fremme dette udredningsarbejde.«

Nu er mit spørgsmål: Hvornår foreligger resultatet af dette udredningsarbejde?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan bekræfte over for formanden for Fødevarerudvalget, at jeg skylder et svar på det spørgsmål, der er stillet i Fødevarerudvalget, og vi har kontakt til Justitsministeriet. Vi har sidst haft det på embedsmandsplan, og vi er sammen med Justitsministeriet i gang med at finde ud af, hvad vi rent faktisk allerede har af oplysninger, og hvad der kan mangle af oplysninger, før vi kan komme videre i denne her sag.

Jeg forstår godt, at der er en smule utålmodighed hos formanden, og jeg skal gerne på givnen foranledning skynde på, at vi får afgivet det svar.

Kristen Touborg (SF):

Da der jo er gået 3 måneder, siden vi har afgivet betænkningen, er jeg glad for, at ministeren har forståelse for, at jeg har en vis utålmodighed med at få svaret frem.

Jeg vil godt høre, om ministeren kan redegøre lidt nærmere for, hvornår ministeren forventer, at udredningsarbejdet foreligger.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Det vil jeg nødtigt svare på, må jeg sige til hr. Kristen Touborg, for det er altså et spørgsmål om, at der er de drøftelser, og som jeg startede med at sige, vil jeg meget gerne presse på for at få en afklaring af spørgsmålet, og det gør jeg så på baggrund af den ordveksling, der har været i forbindelse med spørgetiden her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 58

Hanne Severinsen (V):

Der har i dagbladet Information i den sidste uges tid været en del skrivelser om Risø, og jeg synes, det vil være en god lejlighed nu, hvor IT- og forskningsministeren er i spørgetimen, at få uddybet nærmere, hvad der ligger i de oplysninger, der er kommet frem, om, at det ikke drejer sig om 300-500 mio. kr., hvad der i sig selv er meget, for at afvikle a-kraft-reaktoren på Risø, men at det åbenbart allerede nu er oppe på 1,2 mia. kr. Det var det første spørgsmål.

Det andet er, at jeg heller ikke var bekendt med, at Dansk Dekommissionering, som jeg jo godt ved at ministeren har tænkt at oprette, skulle være et så stort foretagende med 31 administrative og altså i alt 80 mennesker.

Det sidste spørgsmål er, at det også i de artikler er kommet frem, at den tæring, som skulle have været årsagen til, at man skulle lukke Risø hurtigere end egentlig planlagt – hvad der jo i og for sig er synd for den forskning – er der i virkeligheden ikke tale om. Man er i virkeligheden ikke bekendt med nogen tæring.

De tre spørgsmål vil jeg godt have dokumenteret lidt nærmere.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Det er helt korrekt, som fru Hanne Severinsen siger, at der hersker stor usikkerhed om, hvad omkostningen ved at nedlægge Risø som egentligt atom anlæg vil løbe op i.

Vi har i første omgang fået et forholdsvis beskedent skøn, hvis man kan kalde et beløb omkring en halv milliard kroner for beskedent. Senere er der igen fra Risø kommet et skøn, der er væsentligt højere.

Jeg finder ikke, at det er et tilstrækkelig sikkert beslutningsgrundlag for Folketinget, og derfor har vi nu også nogle internationale eksperter inde og vurdere, hvad det lidt mere realistisk kan siges at være. Derfor vil jeg ikke fremsætte et beslutningsforslag for Folketinget om den egentlige afvikling af det nukleare anlæg på Risø, før vi er sikrere på hånden omkring de økonomiske skøn.

Jeg betragter det som min opgave – jeg vil godt sige min primære opgave – i denne her forbindelse at give Folketinget det absolut bedste beslutningsgrundlag. Det gælder både i spørgsmålet om sikkerheden, det gælder i spørgsmålet om økonomien, og så gælder det naturligvis

også de miljømæssige betragtninger for området i øvrigt.

Så var der det andet spørgsmål, der gik på oprettelsen af Dansk Dekommissionering. Det blev behandlet første gang i Folketingets Finansudvalg den 22. november. Der vil her i nærmeste fremtid komme et udspil over fra mig til Finansudvalget om en forlængelse af perioden for det nuværende aktstykke frem til engang ind i 2002, og først på det tidspunkt vil der så kunne tages en efter min opfattelse seriøs beslutning om, hvordan det videre forløb skal være.

I spørgsmålet om tæring på Risø har jeg alene videregivet de oplysninger, der er kommet fra institutionen selv, jeg har redegjort for dem i Folketingets Miljø- og Energiudvalg og samtidig også gjort rede for dem i en række notater.

Hanne Severinsen (V):

Men jeg forstår, at Finansudvalget har taget stilling til, at der skal være et sådant selskab. Men spørgsmålet om dets størrelse ville jeg godt have belyst noget nærmere. Kan det virkelig have sin rigtighed, at der skal sidde 80 mennesker og administrere de ting?

Så vil jeg også godt spørge: Hvis det aktstykke i finansloven bliver vedtaget, har man så dermed lagt sig fast på en model med sådan et stort selskab?

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Det, der er udgangspunktet, er, at Finansudvalget har taget stilling til, at det er en god idé at lade afviklingsopgaven på Risø komme til at foregå i et særskilt selskab.

Den beslutning synes jeg er klog. Det er den, fordi det, at man skal afvikle reaktorarbejdet, ikke bør spærre for alle de andre spændende forskningsopgaver, der skal foregå på Risø, og jeg tror, at der må eksistere en fælles politisk interesse for, at man ser sådan på det.

Omfanget af medarbejdere, der skal føres over, vil jeg ikke i dag kunne give det præcise tal for, men det er en meget stor opgave. Der er ikke bare tale om, at man skal sidde og administrere det. Det er jo også folk, der skal stå for den rent praktiske afvikling, og det er alt sammen noget, som jeg vender tilbage til med et aktstykke til Finansudvalget her i den nærmeste fremtid, og så endelig kommer der om et års tid et beslutningsforslag, eller hvilken form det nu end får, til Folketinget.

Hanne Severinsen (V):

Det, jeg godt vil have belyst, er, om vi risikerer, at vi sådan set med Finansudvalgets ja så også har taget stilling til en lang række af de ting, der ellers skulle have været et beslutningsforslag, som først kommer til næste år, sådan at når beslutningsforslaget kommer til næste år, så er det mere et spørgsmål om hvor mange penge. For jeg forstår på ministeren, at de 1,2 mia. kr. ikke er det sidste ord.

Men jeg synes altså, at det lyder meget voldsomt med det selskab, og derfor vil jeg godt lige være sikker på, at det er noget, som Folketinget i sidste ende i et beslutningsforslag skal tage stilling til. Det, der foregår nu, er kun nogle foreløbige sonderinger i det selskab, men omfanget af det ser jeg ikke rigtig.

Så er der spørgsmålet om tæringen, men det skal jeg måske stille nogle spørgsmål om, for jeg synes, det er ret vigtigt og lidt ærgerligt, men selvfølgelig lidt post festum, hvis man kunne have undgået at lave sådan en hurtig afvikling, for forskningsmæssigt ville det have været bedre, hvis det kunne have fortsat i nogle år.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Det første spørgsmål har jeg besvaret én gang.

Til det sidste spørgsmål om tæringen skal jeg blot sige, at det er Risø selv, der har truffet beslutningen om, at man ikke ville genstarte apparaturet derude, fordi man simpelt hen ikke havde overblik over, i hvor høj grad der var tale om det, som man kan kalde kritiske tæring. Det ville under alle omstændigheder kræve en meget stor undersøgelse, og der var det bestyrelsens og ledelsens skøn på Risø, at det simpelt hen ville være så omkostningsfyldt, at man i stedet for valgte at lade være med at genstarte den. Det vil så sige, at man dermed også valgte at afvikle anlægget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 59

Kristian Jensen (V):

Vi er nogle stykker, der i lang tid har været bekymret for udviklingen i forskningsmidlerne i Danmark. Men når bekymringen har været taget op i Forskningsudvalget eller i andre fora, så er vi blevet beroliget. Vores bekymring er blevet fejlet af bordet, og der er sagt: Det skal nok gå.

Nu ser vi så en spændende skrivelse fra Danmarks Forskningsråd fra slutningen af februar måned, der på side 7 tydeligt viser, at forskningsmidlerne i Danmark er på vej ned igen. Hvor andre lande prioriterer forskningen og udviklingen i ny teknologi m.v. højt, så er kurven knækket i Danmark, og bevillingerne falder. Der bliver færre midler at forske for, og regeringen lever ikke op til de klare målsætninger, som de faktisk selv har været ude med, nemlig at vi skulle have niveauet op på mindst 1998-niveau.

Mit spørgsmål til forskningsministeren er derfor: Hvornår har regeringen tænkt sig at gøre noget ved det her? Hvornår har regeringen tænkt sig at leve op til den målsætning, den selv har sat sig?

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg er meget glad for, at hr. Kristian Jensen stiller spørgsmålet.

Det, der er baggrunden for spørgsmålet, er en rapport fra Danmarks Forskningsråd. Den peger på præcis det samme, som regeringen pegede på i forbindelse med sidste års finanslovforhandlinger.

Det står lysende klart, og det gør det bl.a. ved tallene for BO-årene i forbindelse med finanslovvedtagelsen, at der automatisk vil ske et meget beklageligt fald i forskningsbevillingerne, fordi der er en række midlertidige programmer, der udløber.

Det var af præcis den grund, at vi, da vi lavede finanslovforliget, valgte at lave en genforhandlingsklausul, som først og fremmest skal tage sigte på at få rettet op på de bevillinger, der er til forskningsrådene. Derudover vil der være en meget stor opgave med at skaffe midler til indlejring af forskningssatsninger, der hidtil har været midlertidige i det almindelige universitets- og forskningsmiljø.

Det er noget, som alle partier, der har beskæftiget sig med det her, har været enige om. Det var også et grundlag, som førte til, at næsten alle Folketingets partier stod bag det forskningsforlig, der blev indgået i maj sidste år. Så det er aldeles velkendt, og jeg mener, at Danmarks Forskningsråds rapport er med til yderligere at argumentere for det, der var vores udgangspunkt, da et bredt flertal i Folketinget lavede forskningsforliget.

Kristian Jensen (V):

Det er meget godt, at der nu igen bliver lovet flere penge til forskningen. Men jeg kan ikke forstå

det, for det var præcis ikke de samme ord, men den samme holdning, der stod at læse i Jyllands-Posten den 20. januar 2000 også på baggrund af en rapport fra Forskningsrådet.

Det var det samme, der stod at læse i Aktuelt den 11. februar 2000, at der nu igen skulle sættes flere penge på, og det var også dér, at forskningsministeren selv sagde, at nu skulle vi op på 1998-niveau.

Når det har været kendt så længe, at udviklingen går den forkerte vej, så forstår jeg ikke, at regeringen har nedprioriteret dette her område så kraftigt. Den har ikke valgt at prioritere flere midler, så faldet i forskningsmidlerne fortsætter også i de kommende år.

Når det har været så kendt, hvorfor har regeringen så ikke allerede nu taget fat på det for at få rettet op på situationen?

(Uro i salen).

Formanden:

Jeg må anmode medlemmerne om at respektere, at vi er i gang med spørgetimen.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg tror, at hr. Kristian Jensen har glemt, at der blev lavet en meget god finanslovaftale for både forskning og de videregående uddannelser.

Det betød, at der her for 2001 og de kommende år frem blev bevilget omkring 1,2 mia. kr. til de to formål. Men ved samme lejlighed sagde partierne til hinanden: Vi ved godt, at det løft, vi laver nu, ikke er tilstrækkeligt. Det er også nødvendigt, at vi vender tilbage og tager fat på at få flere penge til forskningsrådene, til indlejring af udløbne forskningsprogrammer og måske også til nogle af de grundlæggende finansieringer, der skal finde sted på universiteterne.

Så det er den strategi, der jo i øvrigt også har været et meget, meget bredt flertal for. Det er også sådan, at Venstre selv har været med til at stemme for det i forbindelse med finansloven.

Hanne Severinsen (V):

Jeg tvivler ikke på ministerens vilje til, at der skal findes flere penge, for det, der jo var tale om med den finanslovaftale, var, at den drastiske nedgang ikke blev helt så drastisk i år, men det bliver den næste år, hvis ikke der sker noget.

Derfor vil jeg bare høre: Vil regeringen så også få det inkorporeret i sin finanslov, eller skal det være ligesom sidste år, hvor man sådan lægger 1 uspecificeret mia. kr. ud, som skal bruges både til forskning og ældreforsorg og alt muligt an-

det, og så kan de alle sammen gå og lune sig ved tanken om, at regeringen har givet dem 1 mia. kr., men i virkeligheden så er det kun, hvis andre gør noget, at der kommer nogle flere penge til forskningen?

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg tror, fru Hanne Severinsen husker galt. Det var absolut ikke kun, fordi andre ville gøre noget, at der skete dette væsentlige løft i forskningsbevillingerne og bevillingerne til de videregående uddannelser.

Det, der vil være afgørende for mig, vil være slutmålet. Det vil være, at vi, når vi skal vedtage næste års finanslov, får fyldt det hul, der automatisk vil opstå på grund af de udløbne bevillinger. Vi skal have gjort noget ved det, og jeg har ret stor forventning til, at et meget bredt flertal i Folketinget deler det ønske og også vil være med til at bevilge pengene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 49:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om den nye læreruddannelse og initiativer til imødegåelse af en kommende lærermangel].

Af Susanne Clemensen (CD) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 28/2 2001).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om udendørs hold af svin.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 26/10 2000. Første behandling 10/11 2000. Betænkning 8/2 2001. Anden behandling 1/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Thorild B. Fransgaard (UP)) stemmer mod 3 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering, lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. (Ny videregivelsesordning for ejendomsskat, samling af regelgrundlaget for adresser, ophævelse af markedsføringsforbudet m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 22/11 2000. Første behandling 5/12 2000. Betænkning 6/2 2001. Anden behandling 1/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Erik Hansen (SF):

Vi bekendtgjorde i betænkningen, at vi ville redegøre for vor stillingtagen under andenbehandlingen. Det kom vi ikke til, fordi vi manglede et svar fra boligministeren, som så viste sig at dukke op 1 time efter andenbehandlingen. Derfor vil jeg kort redegøre for vor stillingtagen nu her under tredjebehandlingen.

Vi stillede spørgsmål om sikkerhed i forbindelse med adgangen til den store database, og det er SF's holdning, at når vi arbejder med så store databaser og med borgernes indgang til det, så er det utrolig vigtigt, at vi laver en optimal sikkerhed.